

**Suomalainen yrittäjä ja hänen
työpolkunsä ja kehityskaarensä -
muisteluja nyt kuuden
vuosikymmen takaa tähän
päivään (1962 - 2022)**

Merkkivuosia

1946 Syntymäpaikka Ylöjärvi (Tampere)
1952 Tuusulasta Otanmäkeen (Kajaani)
1966 Ylioppilas, Kajaanin Lyseo
1967 Res Vänr. Ilmavoimien Viestikoulu
1968 Opiskelemaan Ouluun
1969 Radioamatööriutkinto
1974 Tietokonealan Oppilaitos, Raahe
1975 Oy Datamic Ab aloitti
1975 Dipl.Ins, Teknillinen Fysiikka
1978 Muutto Helsinki/Vantaa
1982 Alfa Point Oy aloitti
1985 Paluu Tuusulaan
1995 Vientiprojekti, New York
2013 Sukupolven vaihdos firmassa
2014 Eläkkeelle

Varhaisvaiheet - tie yrittäjäksi avautuu

Alkuvaihe

Isäni isällä oli 50-luvun lopulla eläkeläisenä pieni oma busineksensa, jonka hän mieluusti esitteli minulle pikkutulolähteenä. Hän silloin teollisuuspaikkakunnalla asuessaan keräili toisten nurkista kaikenlaisia metalliromuja edelleenmyytäväksi.

Kertoessaan tästä tienestimahdollisuudesta hän mainitsi, että nimenomaa kuparin talteenotto oli erityisen kannattavaa. Kaikenlaisista sähkökaapeli- ja putkijätteistä sitä saisi helposti myytäväksi ja kierrätettäväksi edelleen. Siis recycling'iä jo tuolloin.

Tämähän oli hyvä idea, kun itsekin tuolloin asuin pienellä kaivoskylällä Pohjois-Suomessa. Kun sitten kiertelin ja tarkastelin löytämiäni teollisuus- ja rakennusjätteitä sain kuin sainkin koottua muutaman kymmenen kiloa erilaisia voimakaapelin pätkiä ja muita sähköjohtoja.

Sitten ei muuta kuin - ukin seikkaperäisten ohjeiden mukaan - koko kasa vaan roihuamaan nuotioon. Puolen tunnin kuluttua tuli olikin jo polttanut kaikki kaapeleiden kumi- ja muovieristeet ja jäljelle jäi vain 'puhdas' kuparijohdinkasa. Maaperään laskeutuneista raskasmetallijäämistä ei ollut silloin mitään väliä.

Kun metalli oli jäähtynyt, sulloin koko möykyn hankkimaani puulaatikkoon ja lähetin paketin VR rahtina läheiseen kaupunkiin ukilta samaani romuliikkeen osoitteeseen.

Viikon kuluttua jo saapuikin postiin minulle osoitettu rahälähetys. Olin polleaa poikaa, kun nyt taskussani pullisteli mukkea setelitukku.

Kupariromua

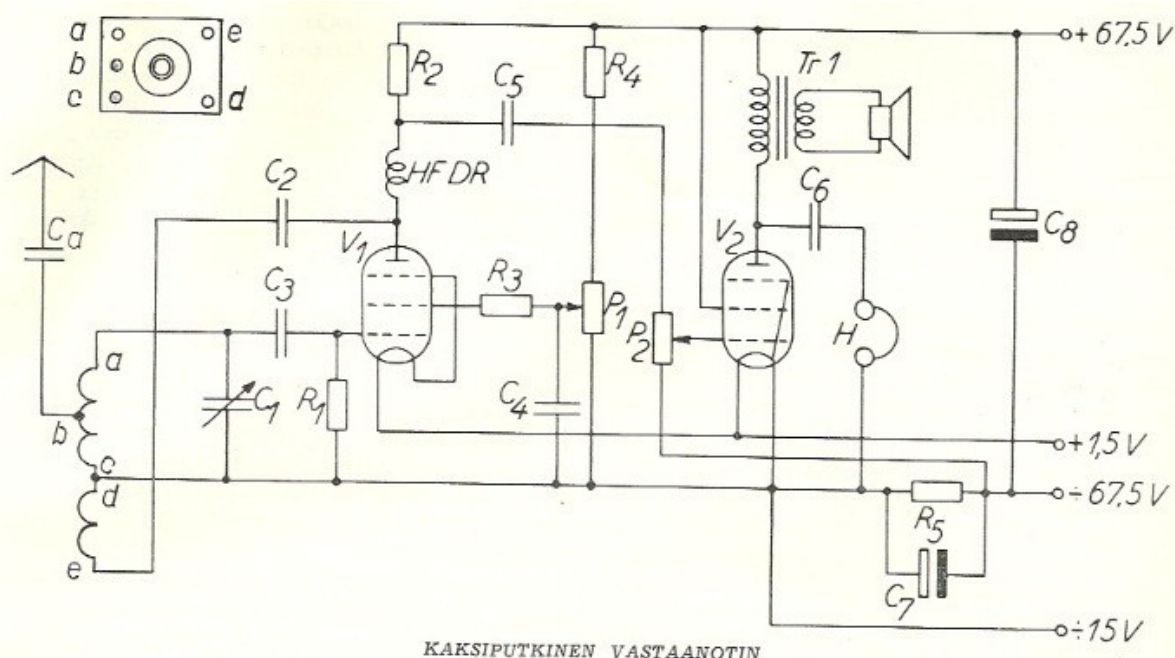
Olinpa nyt siirtynyt rahamiesten joukkoon.

Jo nyt ymmärsin oitis mistä yrittämisessä on kysymys.

Näin jatkui sitten muutamia vuosia. Kun kaivoksen kiihkein rakennusvaihe loppui, alkoi tämä 'liiketoiminta' kuitenkin hiljaa hiipua ja piti keksiä jotain muuta.

Radiopuuhauluja

Näillä romunkeräysvaroilla olin tuolloin 60-luvun alussa ostanut elektroniikan komponentteja uuteen harrastukseeni. Olin kovasti kiinnostunut sähköstä ja elektroniikasta. Rakentelin jo tuolloin joitakin sähkölaitteita. Vuonna 1962 valmistin ensimmäisen 3 putkisen radiovastaanottimen. Tämä johti osaltaan varmaan myöhemmin loppuelämän kestävään radioamatööriharrastukseeni.

KAKSIPUTKINEN VASTAANOTIN

Osaluettelo:

- 1 kela UVK tai UVP
- 1 säätökondensaattori, 430 pF tai 525 pF
- 1 päätevuuntaja, ensio 15 000 ohmia, toisio kovaaäänisen mukaan
- 1 putki, DF 96 (V₁), vaihtoehtoisesti DAF 96
- 1 putki, DL 96 (V₂)
- 1 potentiometri, 75 kilo-ohmia, logaritminen (P₁)
- 1 potentiometri, 1 megaohmi, logaritminen (P₂)
- 2 kondensaattoria, keraamisia 200 pF (C₂ ja C₃)
- 4 kondensaattoria, tavall.
 - C₁ = 0,1 µF
 - C₅ = 10 nF
 - C₆ = 0,2 µF
 - C_a noin 10–100 pF

- 1 elektrolyyttikondensaattori, 25 µF/12 V (C₇)
- 1 elektrolyyttikondensaattori, 8 µF/150 V (C₈)
- 1 st-kuristin, 2,5 mH, pientä mallia
- 5 vastusta, 1/2 W
 - R₁ = 2 megaohmia
 - R₂ = 500 kilo-ohmia
 - R₃ = 1 kilo-ohmi
 - R₄ = 25 kilo-ohmia
 - R₅ = 900 ohmia/1 W
- 4 reikähylyä
- 2 putkenpidintä, miniatyyri
- 4 nuppia
- hehku- ja anodiparistot

Erään putkiradion 'skema' v. 1962

Kanttorin sähköurut

Rippikoulun laulutunneilla vanha uskollinen kirkon palvelija aina säesti oppilaita sähköuruillaan.

Kerran eräs hulivilipoika ehdotti suureen ääneen touhottaen välitunnilla, että pojat kiskaistaan töpseli seinästä irti ja laitetaan vaan pieni patteri johtoon kiinni. Kyllä kanttori tutisee kiukusta kun harmonista kuuluu vain pieni pihaus ääntä !

Muun luokan hohottaessa hienolle kepposidealle, ilmoitin porukalle, että ei kyllä toimi näin.

Olin jo tuolloin siis 15-vuotiaana aika hyvin kärryillä sähköurkujen elektronikasta.

Ymmärsin kyllä, että laitteen putkivahvistin tarvitsee verkkomuuntajan ja erilaisia jännitteitä toimiakseen. Paristoidea verkkovirran tilalla suoraan ei siis kertakaikkiaan toimi.

Sähköharmooni

Tunsin ylpeänä itseni vähintäänkin asiantuntijaksi.

Sittemmin rakentelin erilaisia vahvistimia, vastaanottimia, radiolähettämiä ja vuonna 1964 magnetofoninkin (nauhuri).

Tuota ääntätallentavaa ja edelleen toistavaa laitetta kävi sitten koko kylä katsomassa ja kokeilemassa, miltä se oma ääni kuulostaa.

Nauhuri toimi myös jonkinlaisena 'aivopesulaitteena' valmentautuessani omiin yo-kirjoituksiin vuonna 1966. Ohjelmoin sen yöllä nukkuessani lukemaan minulle mm ruotsin verbien taivutusmuotoja.

Ilmeisesti se toimikin kun nappasin kirjoituksissa ruotsista jopa laudaturin - kyllä moderni tekniikka toimii tai sitten vain opin verbit niitä nauhalle lukiessani.

Ilmeisesti maine kovana radiomiehenä oli jo kiirinyt tuttavapiiriin, kun minulle alkoi tulla radiolaitteita korjattavaksi.

Radioguru työssään

Muuan naapurin mies toi hienon ULA-pöytäradion radioklubilleni korjattavaksi, kun 'ei kuulunut siitä enää pihhauksen pihhausta'. Nostin laitteen työpäydälleni. Merkkivalot kyllä syttyivät. Kokeiltuani radiota ja irroitettuani radion takakannen huomasin, että radioputketkin hehkuivat, mutta todellakaan mitään ääntä ei tuosta toosasta kuulunut.

Kun tutkin sisuskaluja tarkemmin, huomasin, että päätepentodin tilalla olikin välitaajuusvahvistinputki. Ja kas kummaa, melkein kaikki putket oli tökätty aivan väärin kantoihin - heureka vika alkoi selvitä ! Radion omistaja oli ilmeisesti itse korjannut radiotaan (**korjaa itse ja säästä** - periaatteen mukaan)

Nyt vaan päättelin, mikä putki radion signaalitiellä kuuluu mihinkin paikkaan ja laitoin ne oikeisiin kantoihin. Vanhat elektroniikan tuntijat kyllä tietävät, että jokaiseen elektroniikkakomponenttien - tässä tapauksessa siis radioputkeen - on merkitty sen tyyppi

Tästä asiantuntija voi päätellä mihin toimintoon se on suunniteltu.

60-luvun radiovastaanotin

Viiden minuutin kuluttua kaikki irtonaiset putket oli asennettu uudelleen kantoihinsa ja kun napsautin virrat päälle - radio taas lauloi kauniisti ja kovaa.

Eipä tarvittu tähän korjaukseen mitään työkalua eikä juotoskolviakaan.

Naapuri oli tosi iloinen, kun radio oli taas kunnossa, olihan se pahoin särkynyt ennen korjausta kun ei kuulunut yhtään mitään miltään aaltoalueelta, ei edes niitä voimakkaampia asemia.

Pidin kohtuullisena korvauksena 20 markkaa, jonka hän ilosta hihkuen minulle pulittikin. Nyt kaikki olivat tyytyväisiä. Illan tullen paikallisessa ravintolassa tuolla rahalla sainkin sitten melkein saman määrän oluita juotavaksi

Taas oltiin busineksessa !

Näin jatkui sitten joitakin vuosia, kunnes tämä suomalaisen elektroniikan varhainen kehityslaboratorio 'radioklubi'-mökki meidän omakotimme takapihalla eräänä pääsiäisenä - jostain käsittämättömästä syystä - paloi maan tasalle. Positiivisesti ajattelin, että siinä oli johdatusta mukana sen mökin kohtalossa. Siellä meni kyllä mukana muutama kyläläisiltä korjattavina ollut radiokin.

Eipä ollut vakuutusta eikä kukaan mitään korvauksia vaatinutkaan.

C'est la vie !

Koulun jälkeen olin alan hommissa suorittamassa asevelvollisuuttani Ilmavoimien Viestikoulussa, josta valmistuin 1967 keväällä IV- ja tutkaupseeriksi.

Televisiobusinekseen

Sitten olinkin jo yliopistossa opiskelemassa tekniikkaa siinä 60- ja 70-lukujen vaihteessa. Olin hankkinut ensimmäisen TV-vastaanottimen jo v. 1964 ja purkanut ja koonnut sen muutamaan kertaan.

Kirjastosta löytyi varhaisia radiokorjaaja- ja TV-tekniikan oppikirjoja, joita tutkimalla olin jo aikaisemmin päässyt jotenkin jyvälle, mitä sen aikainen musta-valkeakuvainen televisio oli syönyt.

Sopivasti tuolloin vanhat ensimmäisen sukupolven TV-laitteet olivat ikääntyneet vaihtovaiheeseen ja lopulta päätyneet paikallisten radioliikkeiden takahuoneisiin.

Huomasin tässä uuden bisneksen ja niinpä päivänä eräänä marssin reippaasti sisään yhteen paikalliseen TV-liikkeeseen ja ostaa romautin pilkkahintaan koko käytöstä poistettujen televisioiden takahuonevaraston hylkykasan.

Nämä toistakymmentä laitetta sitten täyteenpakatulla autolla kärräsin ylioppilaskampuksen radiokämppään illan hämärtyessä.

Alkoi pitkä ja intensiivinen laitteiden kunnostustyö. Aamuun mennessä lähes kaikki televisiot kukkuivat jälleen.

Vaihdoin tarvittaessa osia koneesta toiseen, puhdistin oksidoituneita kytkimiä ja potikoita ja tein muuta tarvittavaa huoltotyötä.

Dopingia koneeseen

Jos laite toimi, mutta kuvan kirkkaus oli huono oli minulla kikka-kuutonen, jolla sain telkkariin uutta henkeä. Voin nyt tämän niksin jälkipolville paljastaa.

Vanhassa televisiossa kuvan riittämätön kirkkaus johtui kuvaputken katodin heikentyneestä emissiokyvystä. Pienellä 'ylihehkutuksella' saadaan katodivirtaa nostettua taas riittävälle tasolle.

Kuvaputken vaihto uuteen olisi aivan liian kallis operaatio, joka ei mahdu millään korjausbudjettiinkaan.

Siispä muutama kierros johdinta juovapääatasteen muuntajan ferriittisydämen ympärille ja nämä johdot juotetaan kuvaputken hehkupiiriin. Näin saadaan tarvittava 'ylihehkutus' katodille. Tämä niksi korjaa tilanteen ja kestää (ehkä) muutaman vuoden.

Näitä opiskelijan kukkaroille sopivahintaisia ja 'toimii myytäessä' - takuulla varustettuja TV-laitteita sitten jakelin edullisesti lähimpiirille kampuksellamme.

Varsinaiseen yritystoimintaan

Aivan opiskelujeni loppuvaiheessa 1974 kävin hyvän ystäväni työpaikalla Helsingissä Kalevankadulla.

Pian havaitsin, että tässä firmassa myytiin magneettiventtiileitä, pumppuja, lämmönvaihtimia, säiliöitä ja niihin liittyviä putkistoja ja armatuureja elintarviketeollisuuden prosesseihin.

Tyypillinen ja aina päivittäin tarvittava toiminto oli heidän elintarviketeollisuusasiakkailta putkistojen ja prosessilaitteiden puhdistus kierrättämällä siellä kuumaa ja kylmää vettä,

happoa ja emästä sopivasti ajoitettuna ja vuoron perään. Näitä laitteita he tarjosivat ja myivät ympäri Suomen.

Nopeasti havaitsin, että tähän sopivaa automaatiota ei ollut ainakaan tuolla yrityksellä saatavilla, vaan kaikki suoritetaan käsiohjauksella ja manuaaliventtiileillä. Tuo ongelmahan ratkeaa, kun tehdään sopiva sekvenssiohjauslogiikka, joka ajastaa ja ohjaa noita etäkäyttöisiä automaattiventtiilejä ja pumppuja ja muitakin toimilaitteita.

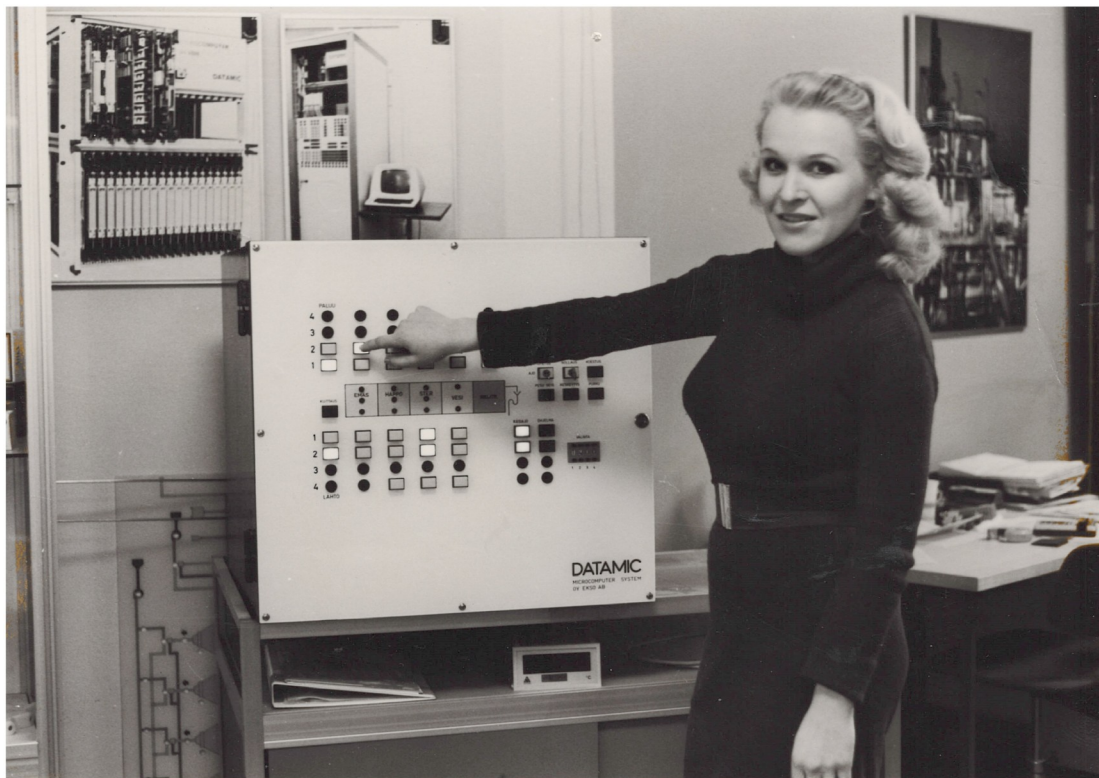
Syksyllä 1974 aloitimme tietokonealan oppilaitoksessa kaverini Jyrkin kanssa kiihkeän ja haastavan ohjauselektroniikkaratkaisun etsinnän. Vanhanaikaiset kellokytkimiin ja viivereleisiin perustuvat automatiikat eivät enää tulleet kysymykseen, vaan jotain nykyaikaisempaa oli keksittävä.

Koska laitteiston ajoitusten tuli mielellään olla helposti säädettäviä ja uudelleen ohjelmoitavia, valinta suuntautui juuri markkinoille tulleiden uusien erasoitavien EPROM muistipiirien käyttöön logiikan toteutuksessa.

Näitä pesukeskusautomaatiolaitteita alkoikin sitten syntyä protosarjasta edelleen tuotantoon

Tähän tarvittiinkin sitten jo uusi firma ...

Ensimmäinen yritys - Oy Datamic Ab

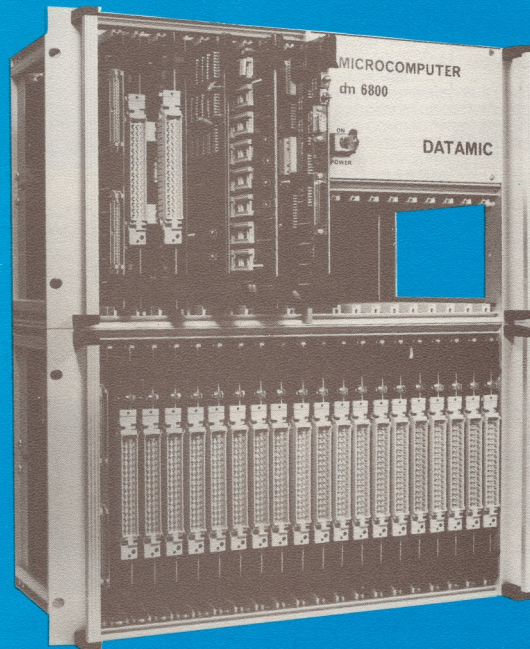
Vuoden 1975 alusta perustimme yhdessä tuon helsinkiläisen yhtiön kanssa tätä toimintaa varten Oy Datamic Ab'n.

Kehitys lähti vauhdilla liikkeelle. Parissa vuodessa valmistettiin ja myytiin kymmeniä pesukeskusohjaimia yhdessä ympäri Suomen.

Hyvin pian olimme jo kilpailemassa paljon isommistakin elintarviketeollisuuden kokonaisautomaatioprojekteista.

Ensimmäisen miljoonaprojektin tilaus saatiin v. 1976. Datamic eli kiihkeää nousua kasvukäyrällään. Monet liikkeenhoitoon ja kasvukipuihin liittyvät asiat oli ratkaistava. Kuitenkin kustannusten nousu, heikko varastokierto ja erityisesti jatkuva maaninen teknisen kehityksen seuranta ja sen vaatimat kehitysinvestoinnit veivät rahat ja voimat. Näin yhtiö ei missään vaiheessa kyennyt maksamaan osinkoa osakkaille.

DATAMIC MICROCOMPUTER SYSTEMS

SYSTEM dm 6800
SYSTEM dm 6802
COSMAC dm 1802

MODULE DESCRIPTION
SHORT FORM DESCRIPTION

MANUFACTURER:

OY DATAMIC AB
BOX 105, SF 92101 RAAHE
FINLAND
PHONE 982-64 711

HELSINKI OFFICE
BOX SF 928, 00101 HELSINKI 10
FINLAND
PHONE 90-644 516
TELEX; ekso sf 12-1006

Ulkoisesti kaikki oli hyvin vaikkakin tilinpäätökset noina vuosina olivat marginaalisia ja jopa negatiivisia.

Kuitenkin voitettujen isojen automaatioprojektien määrä jatkoi kovaa kasvuaan siinä 70- ja 80-lukujen vaihteessa. Liikevaihto oli jo useita miljoonia vuodessa.

Oli luonnollista, että alan markkinajohtaja, hankkija ja suuri keskusosuusliike nyt kilpailijana alkoi huolestua Datamic'in markkinaosuuden kasvusta. Tuo markkinajohtaja käynnisti v. 1981 neuvottelut yhtiöiden integroinnista ja/tai ostamisesta.

Tässä oli meille perustajaosakkaille nyt se ilmeinen ja odotettu tilinteon paikka.

Neuvottelut kuitenkin sössittiin ja pahasti, eikä kauppoja syntynyt. Yksityiskohtiin menneissä neuvotteluissa kilpailija ilmeisesti sai vain haluamansa tiedot nyt ilman rahaa ja luopui ostosta

Olin jo pitkään mielessäni yön hiljaisina hetkinä tehnyt yrityksemme pidemmän tähtäimen tulevaisuudesta kalkyyleja ja ennusteen. Tulin yhä vakuuttuneemmaksi siitä, että vetäytyminen tästä yrityksestä olisi nyt paras vaihtoehto.

Eritoten, kun päin vuoren seinämää kulkevan junan suuntaa tuntui olevan mahdoton näin vähemmistöosakkaana mitenkään muuttaa.

Käynnistin sisäiset neuvottelut asiasta ja tein aloitteen erkaantumisesta omalta osaltani.

Pian mukaan liittyi samaan lopputulokseen tullut paras yhtiökumppanini. Niinpä yhdessä sopuisasti myimme vähemmistöosuutemme pääomistajalle helmikuussa 1982.

Nyt oli taas taskussa pelimerkkejä uusia haasteita varten !

Myöhemmin kuulin, että tämä 'merging' kuitenkin jotenkin ja ehkäpä 'edullisempaan siirtohintaan' toteutui pari vuotta yhtiöstä erkaantumiseni jälkeen.

Näiden yhtiöiden yhteensovittaminen ei sitten tietääkseni - monestakaan syystä - millään onnistunut, vaan koko hankkeesta tuli iso epäonnistunut pannukakku ja ilmeinen virheinvestointi ostajalle.

Yhtiö oli aikoinaan eräs Suomen ensimmäisistä, joka suunnitteli oman mikroprosessoripohjaisen automaatiojärjestelmän. Tätä toteutettaessa elektroonikkasuunnittelussa näkyi kokemattomuus ja hutilointi järjestelmäsuunnittelussa - useat kehitystyön ratkaisuvaihtoehdot olivat epäkelvoja.

Aloittelijan virheitä ja kosolti kokemuksen puutetta

Nyt jälkikäteen on kyllä tunnustettava, että esimerkiksi modulaarisen mikrotietokoneen väylä oli ilmeisen uniikki (siis epäyhteensopiva muiden kanssa), tehoton ja raskaasti alimitoitettu.

Samoin prosessiohjauksen digitaaliliitynnät (releohjaukset) oli toteutettu epäviisaasti, kalliisti ja vanhahtavasti.

Ei siis mikään ihme, kun nämä suunnittelumokat nähtiin selvästi uuden omistajan teknisessä analyysissä, ettei tätä prosessiohjausjärjestelmää sellaisenaan haluttu enää ylläpitää tai kehittää edelleen.

Yhtiön loppuvaiheet

Datamic oli jonkun aikaa jonkinlaisena 'heittopussina', jota tarjottiin edelleen uudelle automaatioalan firmalle ja ennen kuin sen perustamista oli kulunut kymmentäkään vuotta se vain jotenkin hävisi lopullisesti Suomen yrityskartalta.

Seurasin vain surullisena sivusta kuinka innolla yhdessä perustamamme yritys kuihtui kasaan sen tuotannon henkilökunnan pääosan siirtyessä yhtiön lopulta pelastaneeseen kolmanteen firmaan.

No nuo oppirahat oli maksettu ja kokemuksista sain uutta puhtia yrittäjän kehityspolullani.

Toinen yritys - Alfa Point Oy

Alfa Point Oy

(www.alpha.fi)

40 vuotta 1.6.2022 (1982 - 2022)

Vuonna 1982 luovuin osakkeistani helmikuussa ja nautin vielä kevään ajan Datamic'in erosopimuksen palkka- ja autoedusta kun suunnittelin mitä seuraavaksi. Nimenomaa uusi yritys oli kiikarissa, mitäpä muuta voisi ajatellakaan. Itseasiassa näin jälkikäteen ajateltuna, koskaan en ole valmistumiseni jälkeen mihinkään pyrkinyt töihin.

Kokonaisjärjestelmätoimittajan rooli ei enää kiinnostanut, mutta joku sopiva, rajattu osakokonaisuus, palvelu- tai laitekehitys saattaisi olla sopiva uuden yrityksen toimialaksi.

The world is flat

Olin jo pitkään ajatellut, että erilaisissa tietojärjestelmien näyttölaitteissa ja monitoreissa olisi paljon kehittämisen tarvetta. Vanhat CRT kuvaputkipohjaiset näytöt olivat raskaita,

kömpelöitä, isoja, veivät paljon sähkötehoa jne. Uudet litteänäytöt olivat vasta tulollaan. Ne olivat jo kevyitä ja ohuita, pian arvelin niihin olevan tulossa värit ja hyvät resoluutiot, siis tuohon suuntaan kipin kapin. Näin ajattelin.

Jossain tuossa suunnassa olisi uuden yrityksen ydinbusiness. Rajattu ja hallittu erikoistoimiala. Keräsin kevään 1982 kuluessa pienen yrittämisestä kiinnostuneen ryhmän ja sitten vaan patentti- ja rekisteriviranomaisen luo ja kesäkuun alussa (14.6.1982) näin uusi Alfa Point Oy (Alpha Point Ltd) aloitti toimintansa Vanhalla Talvitiellä Helsingissä.

Insinööritoimisto

Tälle yhtiölle muotoutui hyvin mukavasti ikään kuin pienen insinööritoimiston toimintaidea.

Perehdyimme erilaisten litteänäyttöjen ohjaustekniikkaan ja niiden kehittämiseen.

Näyttölevyjä alkoi tulla valmistajilta, mutta usein se liitäntäpalikka tietojärjestelmään puuttui vielä tuossa vaiheessa.

Niinpä kehitimme laboratoriossamme tyypillisesti ohjainkortteja, joilla voidaan suoraan syöttää dataa esim sarjamuodossa tuolle näyttölevylle. Ensimmäinen sovellus oli (PDP) plasmanäytön ohjain, sitten (LCD) passivimatriisinestekide, (EL) elektroluminenssi) ja lopulta nykyisin yleisin TFT (aktiivimatriisivärinestekide).

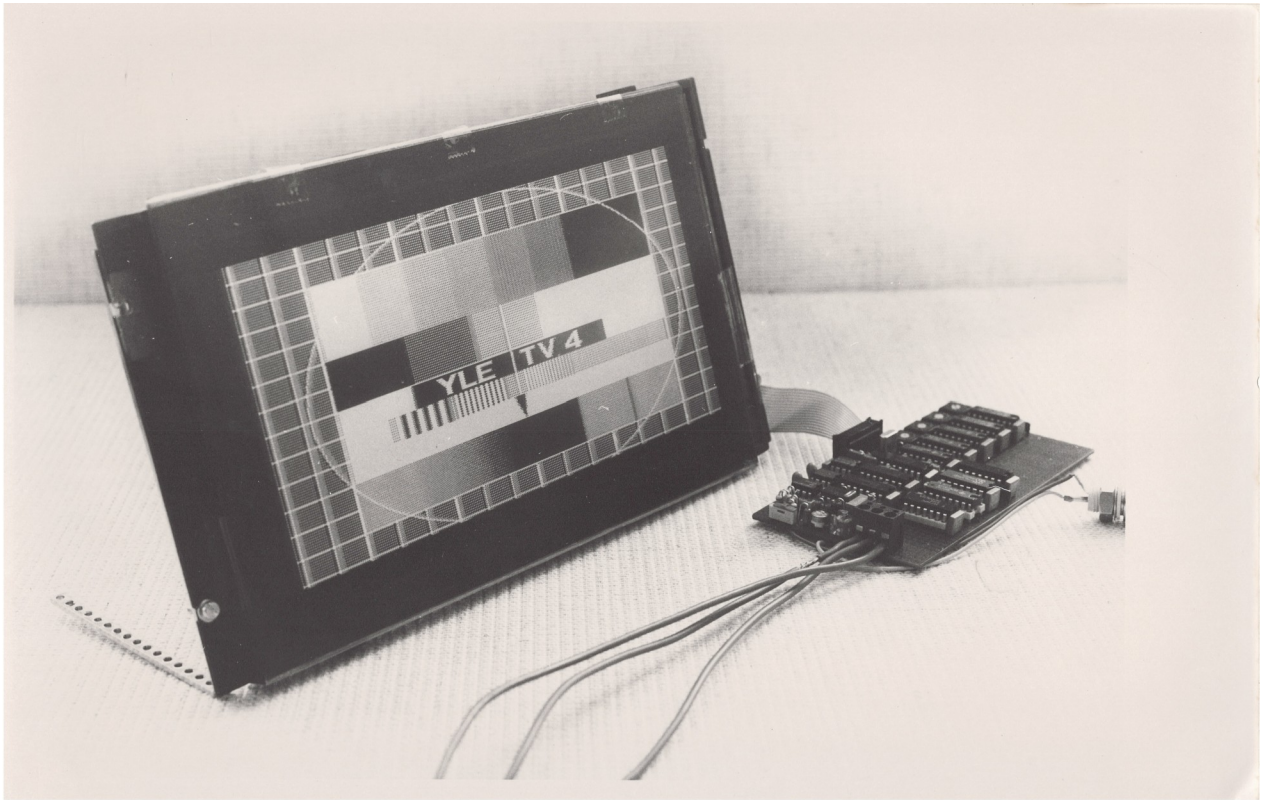
Elimme tuolloin 80-luvulla kiihkeää kehitysaikaa, kun esimerkiksi suomalainen elektroluminenssivalmistaja Lohja Finlux julkaisi ja esitteli uuden EL-näyttönsä SID messuilla Kaliforniassa meidän insinöörit työskentelivät edellisen yön tuote-esittelydemolaitteen valmistamiseksi seuraavan iltapäivän lennolle ja sinne messuille vietäväksi.

Valmistettavat tuotteet olivat aluksi prototyyppejä tai pieniä sarjoja. Kuitenkin niistä kehittyi kohtuullinen liikevaihto, kun vientikohteena oli koko litteiden näyttöjen käyttöön heräävä maailma ja katepuolella eipä juuri ollut kilpailijoista harmia, kun niitä ei juuri ollut. Vientiä oli kymmeniin maihin ja yhtiöllä oli aktiivinen yhteistyö- ja edustajaverkko tärkeimmissä kehittyneissä maissa.

Kymmenien vuosien ajan tuotteita vietiin mm. USAaan, Saksaan, Englantiin, Sveitsiin, Japaniin, Italiaan, Ranskaan, Ruotsiin, Norjaan ja moniin muihin maihin. Noihin aikoihin suurin osa yhtiön vuotuisesta liikevaihdosta olikin vientikauppaa (ehkäpä parhaimmilla jopa 70 %).

Litteänäyttöjen esiinmarssissa olimme hyvin mukana.

Nyt jälkikäteen muisteltuina merkittäviä virstanpylväitä olivat vaatimattomassa laboratoriossamme kehitetyt esimerkkituotteet

- Suomen ensimmäinen monokromaattinen, litteäruutuisen television prototyyppi

K U N N I A K I R J A

Kävijöiden äänestämä

Elkom 2001 -messujen Paras Uutuus on

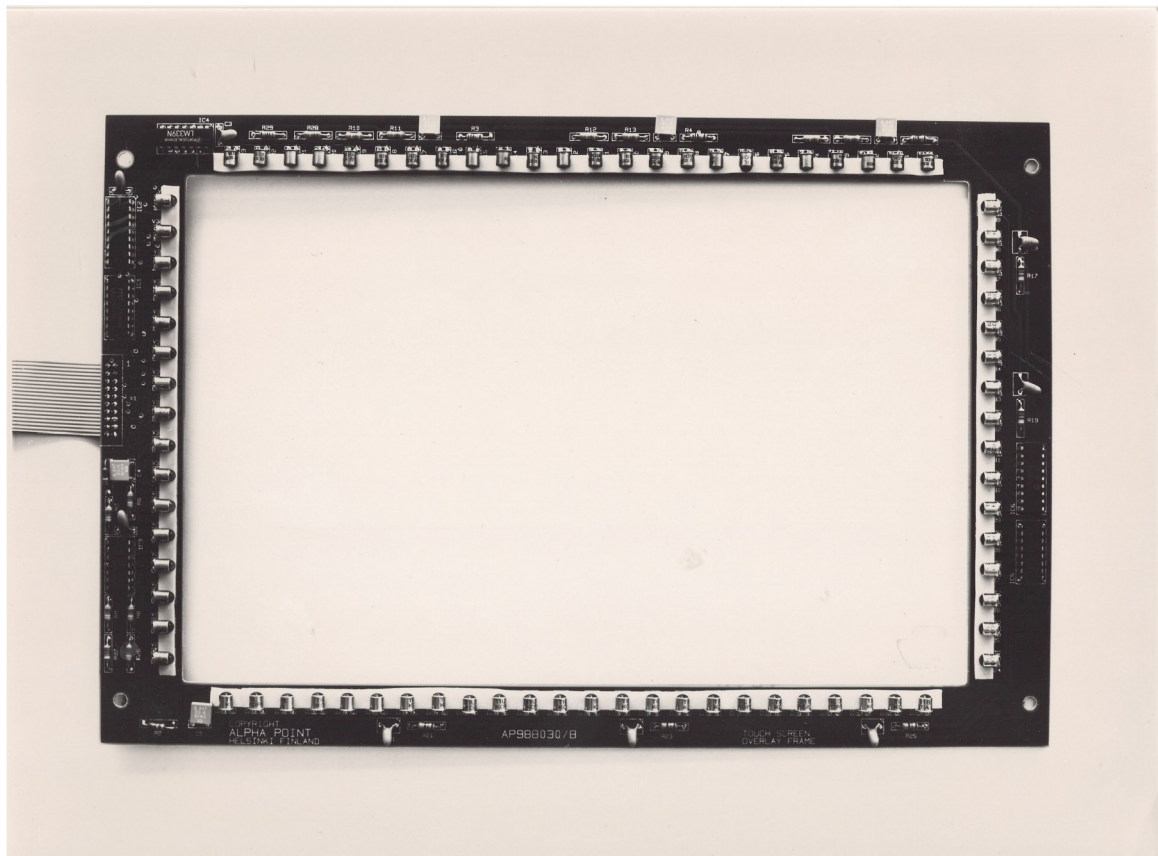
**AP800PRO digitaaliliityntäinen
PC:n 18.1" litteämonitori**

Alfa Point Oy

Helsingissä 16.3.2001

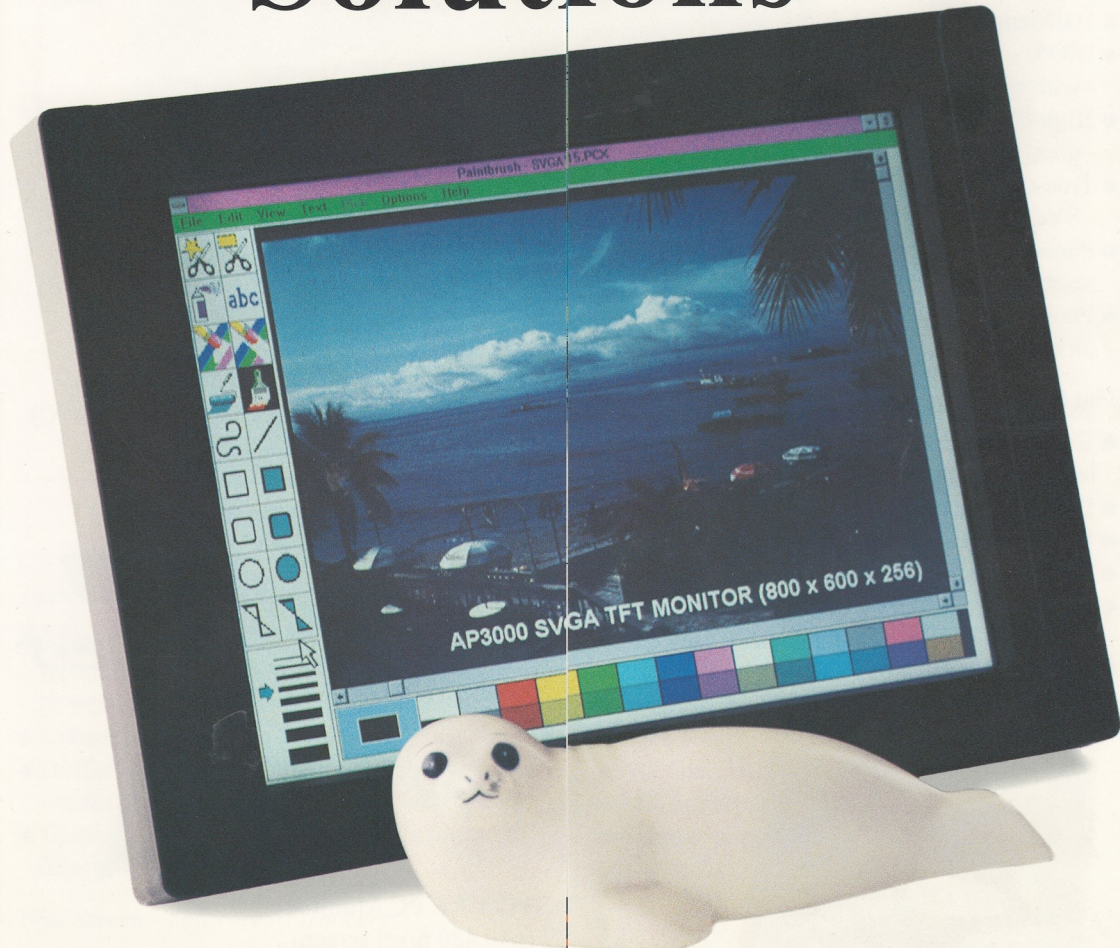
Ritva Becker
näyttelypäälikkö
Suomen Messut
näyttelyryhmä 2

- Ensimmäinen digitaaliohjattu (DVI) litteä värimonitori

- Ensimmäinen kosketusruutu (Touch Screen) litteälle näytölle

Flat Screen Solutions

Your Short-Cut to better Design !

VGA PC Monitor - Analog VGA Monitor - Flat Screen PC Adapters & Controllers

SVGA Monitor - Display Modules - Flat Screen TV / RGB / Video Monitor

Resolution 1248.1024 - 1024.768 - 800.600 - 640.480 - 640.350 - 320.256

Serial Controller - Emulation & Graphics - Touch Modules - Multi Drop

Industrial Flat Screen PC - Single Board PC Platform - Pentium PC

Flat Display Size 17" - 14" - 12.1" - 10.4" - 9.5" - 9" - 5"

Touch Screen - IR Optical - Guided Wave - Membrane

TFT Näyttömonitori kosketusruudulla v. 2000

ALPHA POINT LTD
570 Lexington Avenue
New York, NY 10022-6853
Tel. (212) 836-2060
Fax (212) 836-2206
Internet: alpha@clinet.fi

Kari Hirvonen
M.Sc (Eng)
President

Vientitehtävissä Manhattanilla syksy 1995

Litteänäytöt nykyisin

Vuosituhaten vaihteen tienoilla oli jo täysin selvää, että lopullinen näyttöteknologiavoittaja tulee olemaan TFT LCD (ThinFilmTransistor LCD). Muiden näyttötekiikoiden osuus alkoi dramaattisesti laskea, niinpä mekin suuntasimme kaikki uudet ponnistuksemme nimenomaa tätä näyttötekniikka palvelemaan. Samoin kävi omalle ohjainkontrollerituotannolle, se ei enää kannattanut, kun niitä alkoi saada edullisesti massavalmistettuna kaukoidän tehtailta.

Sukupolvenvaihdos

Siirryimme sitten ikäänkuin arvoketjussa astetta ylemmäs ja tänä päivänä valmistamme kokonaisia älykkäitä näyttömonitoreita.

Näitä isoja aikataulumonitoreita asennetaan vuosittain satamäärin bussi- ja terminaalipysäkeile, satamiin, metroon, lentokentille, parkkilaitoksiin, kunnallisiin tiloihin jne. Ulkomaanvientiä on lisäksi edelleen kohtuullisesti.

Tällä vuosituhannella liiketoiminta on kehittynyt suotuisasti. Yhtiön omistavan perheen sisällä tehtiin sukupolven vaihdos vuonna 2014. Pioneeriyrittäjänä jäin nyt yhtiöön 'labrapojaksi', neuvonantajaksi ja hallituksen puheenjohtajaksi.

Perheen pojat jatkavat yrityksessä töissä ja omistajina.

Alfa Point Oy on toimittanut Länsimetroon satamäärin isoja aikataulunäyttölaitteita.

Tuloksen teon analyysiä tänä päivänä

Ensimmäisen kerran yhtiön liikevaihto pomppasi yli miljoonan euron v. 2019.

Kaikkiaan veroton myynti on ollut tähän mennessä 16 M € ja kirjanpidollinen tulos on 1 M €

Yhtiön osakkaille on palautettu sijoitettu alkuperäinen pääoma takaisin 25-kertaisesti.

Tätä kirjoitettaessa velattoman yhtiön tase on 749.963 €. Pitkän historian ajalle laskettu keskimääräinen liiketoiminnan vuosituotto on ollut 6.5 %.

Yhtiö toimii omistamissaan 400+ m2 liiketiloissa Helsingin Puistolassa.

Joku sana toimintaideasta

Liikkeyrityksiä voidaan perustaa ja sitten johtaa eri tavoin. Jotkut asettavat päämääräksi intohimoisen jatkuvan kasvun strategian tai jonkun muun haasteen unelmien täyttymykselle oman firman menestyksen kautta.

Alfa Point Oy olisi ilmeisesti pystynyt skaalautumaan liikevaihdoltaan moninkertaiseksi toimintansa ensimmäisen 40-vuotisen kehitysjakson aikana

Yhtiö on nyt Suomessa oman alansa vanhin ja kokenein toimija. Se on eri teknisen kehityksen vaiheet läpikäynyt ja monissa kilpailutilanteissa hioitunut ja niissä aina vähintäänkin kohtuullisesti pärjännyt.

Jatkuva eksponentiaalisen strategian mukainen kasvu olisi varmasti kuitenkin tuonut mukanaan suuria haasteita kilpailussa, kenties lisääntyvään henkilökuntaan liittyviä vastuita ja taloudellisia riskejä koko yrityksen kasvun hallinnassa.

Valitsimme aikoinaan toisen tien. Pysyimme pienenä perheyhtiönä, hallitsimme kehityspolkuamme liittyvät riskit ja harjoitimme ensisijaisesti tuloksellista liiketoimintaa. Teimme työtä, jonka parissa pärjäämme, viihdymme ja kenties olemme kokeneet jopa joskus euforisen tunteen 'tämä on kivaa työtä'.

Yhtiön pikkujoulutunnelmia pari vuosikymmentä sitten

Kiitän kaikkia osakkaita, työntekijöitä, asiakkaita ja yhteistyökumppaneita hienosti onnistuneesta 40 vuoden yhteisestä matkasta.

Kiitoksista kaunein

Erityiskiitokseni haluan kohdistaa vielä vaimolleni Vuokolle, joka myös yrityskumppaninani on kulkenut läpi vaiherikkaan elämämme.

Alkuvaiheessa taisi jossain vaiheessa olla asuntommeikin kiinnitettynä yrityslainojen vakuutena ja unikin joskus odotutti kummasti tuloaan. Luotimme kuitenkin yhdessä, että hyvä tästä tulee.

Pätevänä yrityksen tukijoukoissa.

Kiitos Vuokko - yrittäjäkumppanini - luottamuksestasi ja vilpittömästä uskostasi perheyrittöksemme tulevaisuuteen.

Ylpeänä voimme yhdessä todeta Alfa Point'in menestyneen yhtenä Suomen ensimmäisistä litteänäyttöeksperteistä. Olemme tuoneet uusia tuotteita, työpaikkoja ja aikoinaan melkoisen kasan vientidollareita kotimaahamme.

Ei huono - tästä on hyvä jatkaa edelleen !

Helsingissä 23. toukokuuta, 2022

Kari Hirvonen
Senior Citizen
HPJ, DI

OH2BP
OH0BP
EA8DED

kari@alpha.fi